

1891-04-24

þÿ £ Å ½ µ ´ Á ¯ ± ã ¹ Â Ä · Â 1 2 . 2 4 œ ± Á /

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ² ð Á ð³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8196>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(Συνεδρίασις τῆς 12)24 Μαρτ. 91).

Πρόεδρος Μ. Ἀρμοστής.

Ἀπόντες οἱ κ.κ. Τέλλος, Πασχά-
λης καὶ Βοντιτσζιάνος.

Ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς
προηγούμενης συνεδρίασεως.

Παλαιολόγος, καταθέτει ἀναφορὰν
τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀγ. Τύ-
χωνος τῆς ἐπαρχίας Λεμησοῦ, δι-
ῆς αἰτεῖται ὅπως ἡ Κυβέρνησις βοη-
θήσῃ αὐτοῖς εἰς ἀνέγερσιν σχολείου,
παρακαλεῖ δὲ τὴν Κυβέρνησιν ἵνα
λάβῃ ὑπὸ εὐμενῆ σκέψιν τὴν αἴτησιν
τῶν ἀναφερομένων, ὅτινες τυγχά-
νουσιν ἄξιοι βοήθειας.

Μιχαηλίδης ἐπερωτᾷ ἂν θὰ ἦτο
διατεθειμένη ἡ Κυβέρν. νὰ ἐξοδούσῃ
ποσὸν τι πρὸς καθαρισμόν τοῦ ὑπάρ-
χοντος λιμένος Πάφου.

Λοῦ, ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ ζήτημα
τοῦτο ἐφέρθη πρὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ
τελευταίως ἐπισκεφθέντος τὴν Πάφον,
διετάχθη δὲ ὁ μηχανικὸς τῆς Κυ-
βέρν. ὅπως ἐξετάσῃ τὸ μέρος καὶ ἴκα-
μη ἐκθεσῖν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἥτις
ἅμα ληφθῆ θὰ τύχῃ τῆς σκέψεως τῆς
Κυβερνήσεως.

Λιασιδης, προτείνει τὸ ἑξῆς ψήφι-
σμα. «Τὸ Συμβούλιον ἐφιστᾷ τὴν
προσοχὴν τῆς Κυβέρν. ἐπὶ τοῦ μεγάλ-
ου ἀδικήματος, τὸ ὁποῖον προσγίνε-
ται τοῖς γεωργοῖς τῆς νήσου διὰ τῆς
ἐξακολουθητικῆς δεκατίσεως τοῦ σπό-
ρου τῶν σιτηρῶν, ὅστις κατ' ἔτος
σπείρεται, καὶ γνωματεύει ὅτι ἡ Κυ-
βέρν. δεόν νὰ λάβῃ μέτρα, ὅπως τὸ
ποσόν, τὸ κατ' ἔτος σπειρόμενον, ἀπαλ-
λαγῇ τῆς δεκατίσεως». Ἀνακρίσεων
τὴν πρότασιν τοῦ λέγει ὅτι, τὸ ζήτη-
μα ἀφορᾷ τὴν γεωργίαν καὶ εἶναι ἐκ
τῶν σπουδαιότερων. Κατὰ συνήθειαν

Γεννα

Ἔσορ

Χαωρχία
Φορολογία
Ἐπιτημια

ΝΟΝ ΣΥΜΒ.
Αγ. Τύχωνος
Α. Παλαιολόγος
Μ. Μιχαηλίδης

Δημ. Ἐργα
Πνευμα

Πάφος

Α. Λοῦ

Ι. Λιασιδης

Ρ. Ματτι

J. Swettenham

W. Collyer

(Κυρίου) Κυπριακῶς Ομιλοματῆς

ἐπικρατήσασαν δὲν ἐξαιρείται τῆς δεκάτης ὁ σπόρος ὃ τίθει εἰς τὴν γῆν πρὸς παραγωγὴν, ἐνῷ ἐδεκατίσθη κατὰ προηγούμενον ἔτος· διὰ τῆς ἐξακολουθητικῆς ταύτης δεκατίας, ἡ Κυβέρν. λαμβάνει ποσὸν ἀνώτερον ἐκείνου, τὸ ὅποιον ὁ νόμος ὀρίζει. Εἶναι ἀληθές ὅτι, ὁ Ὀθωμανὸς νομοθέτης τηρεῖ σιγὴν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐν τῷ Ὀθωμαν. νόμῳ δὲν ὑπάρχει ἄρθρον ἐρρίζον σαφῶς ὅτι ὁ σπόρος πρέπει νὰ δεκατιζῆται καὶ δὲν βλέπω τοῦ βασιζέται ἢ ἐπικρατήσασα συνήθεια, καθ' ἣν ὁ σπόρος δὲν ἐξαιρείται τῆς δεκάτης· οὐδεὶς δύναται νὰ βασισθῇ ἐπὶ δικαίων καὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ σπόρος πρέπει νὰ δεκατιζέται ἐξακολουθητικῶς, νὰ ὑποστηρίξη ἀπλ. ὅτι ὁ χωρικὸς πρέπει νὰ πληρώσῃ δεκάτην ἀνωτέρω ἐκείνης, ἣν ὥρισεν ὁ νόμος· ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦ σπόρου διετέθη ἄλλως πως, ἢ Κυβέρν. δὲν θὰ ἔχη βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ δεκατίσῃ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἄλλως διετέθη. Κατ' ἀρχὴν λοιπὸν τὸ ζήτημα τῆς ἐξαιρέσεως τῆς δεκάτης τοῦ σπόρου εἶναι οὐ μόνον λογικόν, ἀλλὰ καὶ δίκαιον ὥστε ἡ ἐπιψήφισις τῆς προτάσεώς μου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου θὰ ἴηται, νομίζω, ἔργον προνοίας.

Ματέη. "Ὅσα εἶπεν ὁ φίλος μου κ. Λιασιδῆς εἶναι πολλὰ ὀρθὰ λόγια· καὶ μὲ μεγάλην μου λύπην παρατηρῶ ὅτι ἡ Κυβέρν. δὲν ἔκαμε τίποτε καλὸν εἰς τὸν γεωργόν· ἐχάρισε τὴν δεκατίαν εἰς τὰ πομιλόρια καὶ μαρούλλα, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ τρώγουσιν οἱ πολῖται καὶ οἱ χωρικοὶ τίποτε δὲν ὠφελοῦνται, καὶ δὲν ἐπρόσεξεν ἡ χάρισις τοῦ χωρικοῦ τὰ κουκιά καὶ τὰ φασούλλα, μὲ τὰ ὅποια τρέφεται· διὰ τοῦτο εἶναι δίκαιον ἢ Κυβέρν. νὰ ἐπιστήτῃ τὴν προσοχὴν τῆς διὰ τὴν εὐκολίαν τοῦ σπόρου.

Σουτέγγαμ, ἐγείρομαι ὅπως ἀντιστῶ κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης· τὸ προτεῖνον ἐντ. μέλος εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρν. λαμβάνει δις τὴν δεκάτην τοῦ σπόρου. (Λιασιδῆς, εἶπον ὅτι λαμβάνει ἐξακολουθητικὴν τὴν δεκάτην, ὄχι διπλῆν). "Ἐστω παρατηρῶ ὅτι οἱ κούκοι, οἱ ὅποιοι τίθενται εἰς τὴν γῆν, γάνονται, ἐκεῖνο δὲ, ὅπερ βλαστάνει,

είναι τὸ ἄχυρον μετὰ τοῦ καρποῦ, ὥστε ὅ,τι δεκατίζομεν δὲν εἶναι ὁ σπόρος, ἀλλὰ τὸ παραχθὲν ἐξ αὐτοῦ. — Λέγει καὶ πολλὰ ἄλλα ὁ κ. Σιούτεγχαμ πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς προτάσεως.

Λιασίδης. Ἔθεσα σαφῶς τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ὑπέδειξα δηλονότι ὅτι πρὸς παραγωγὴν σιτηρῶν ἦτο ἀνάγκη νὰ τεθῆ σπόρος ἐν τῇ γῇ. Ὁ σπόρος δὲ οὗτος ἐδεκατίσθη εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ὁ σπόρος τιθέμενος εἰς τὴν γῆν μεταβάλλεται εἰς χόρτον, ἐξ οὗ γίνεται τὸ νέον γέννημα, εὐχαριστῶ δὲ τὸν ἐντιμὸν Ἀρχιλογοστέην, διότι μοι ὑπεθύμισε πρᾶγμα, ὅπερ ἐγνώριζον. Τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἦλθεν εἰς τὸ μέσον καὶ ἡ Ὁθωμ. Κυβερν. ἀσθαινομένη τὸ ἀδίκημα, ἠθέλησε νὰ ἐξουδετερώσῃ τοῦτο δι' ἄλλων παραχωρήσεων ἐπέτρεψε δηλ. εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δεκάτης νὰ φαίνωνται ἰσχυρότεροι εἰς τὴν δεκάτην κατὰ συνέπειαν τὰ κονδυλιὰ ἦσαν ἀπὸ ἠλλαγμένα δεκατίσεως, καὶ οἱ ὑπαλλήλοι ἠλάμβανον τὴν δεκάτην ἐκ τῶν ἀλωνίων ἐξ ὅλης τῆς ποιότητος. — Λέγει καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς ἀπόδειξιν.

Κόλλυερ, ἐγείρεται ὑπὲρ τῆς τάξεως, λέγων ὅτι ὁ εἰσηγητὴς ἐξῆλθε τοῦ θέματος του.

Ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῶ παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ θέμα του.

Μετὰ ταῦτα τίθεται ἡ πρότασις εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἐπέρχεται ἰσοψηφία, τῶν τριῶν Ὁθωμανῶν ψηφισάντων μετὰ τῶν ἐπισήμων μελῶν. Ὁ Πρόεδρος λέγει ὅτι δίδει τὴν νικῶσαν ψήφον κατὰ τῆς προτάσεως καὶ οὕτω τὸ ψήφισμα τοῦ κ. Λιασίδου ἀπαρρίπτεται.

Δευτέρα διάταξις τῆς ἡμέρας εἶναι τὸ νομοσχέδιον ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τοῦ 1885 ».

Κόλλυερ, προτείνων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου, λέγει ὅτι πέρυσιν ἤχθη περὶ τοῦ θέματος τούτου νομοσχέδιον, ἀλλ' ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ γίνεται ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλάκων

τακτικώτερος, να γείνωσιν οὔτοι ὑπε-
ρέται τῆς Κυβερν. καὶ νὰ ὑπάρχη
κατάλληλος ἐτοπτεία ἐπ' αὐτῶν. Ὁ
νόμος τοῦ 1885 εἶχε κάλλιστον σκο-
πὸν, διότι ἕκαστον χωρίον ἔπρεπε νὰ
ἔχη ἀγραφύλακα. Πρὸς σύνταξιν ἐκεί-
νου ὑπερίσχυεν ἡ γνώμη προσώπων
ἐχόντων δικαίωμα νὰ ὁμιλῶσι μετ'
αὐθεντικότητος περὶ γεωργικῶν ζη-
τημάτων, εἰς ἣτε ὁ μακαρίτης Κι-
τίου Κυπριανός.— Μετὰ ταῦτα λέγει
πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ νέ-
ου νομοσχεδίου, ὅπερ εἰσάγει, καὶ ζη-
ταῖ τὴν ἀνάγνωσίν του.

Λιασιδης, προτείνει ν' ἀναβληθῆ
μέχρι τῆς Τετάρτης.

Κόλλυερ, λέγει ὅτι εἶναι καλλίτε-
ρον ν' ἀναγνωσθῆ καὶ εἶτα νὰ προτα-
θῆ ἡ ἀναβολή.

Ὁ Πρόεδρος παρατηρεῖ ὅτι δὲν
δύναται ἄλλος νὰ ζητήσῃ ἀναβολὴν
δι' ὠρισμένην ἡμέραν, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ
ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν, ἡ δὲ ἡμέρα νὰ
ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ.

Γίνεται εἶτα παραδεκτὴ ἡ περὶ ἀ-
ναβολῆς πρότασις καὶ ὁ κ. Κόλλυερ
προτείνει ὡς ἡμέραν τὴν Τετάρτην
τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Εἶτα ἀνα-
βάλλεται καὶ τὸ Συμβούλιον δι' αὐ-
ριον.